



Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Cur Euæ dolores partûs decreti?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

C A P V T XXXIX.

A prole matri, in utero & partu, cur dolor veniat? à quo
purissima Dei Mater, exempta fuit.

GVLius Cæsar olim, villam à fundamentis inchoatam, quia non tota ad animum ei responderat, diruit. Ita multæ mulieres inchoatos partus destruunt, quia eis non placet, quod crescente partu, crescere molestias utri experiantur. Has molestias, & ipsos etiam partus dolores, quæ detrectant ferre, ipsum judicem summum, indictâ causâ, damnant. Fâcile enim Deus justam habuisse causam, ostendi potest, quando dixit: *Multiplicabo erumnas tuas, & conceptus tuos: in dolore paries filios.* Participes communis culpæ, fas est & poenam communem pati. Dolet saepè pueris ventre, ex pomorum aliorum que fructuum intemperato esu: cur Eua, quæ verito pomo intemperatissimè inhavit, inde ventris dolores non meruisset? Iure, post pomum illud, cepas edere cogitur.

Quanquam & alijs de causis grauidæ mulieres molestiæ vexantur. Ut enim de causis naturalibus taceam; tamen naturæ author non raro eiusmodi cruciatibus aliud destinat. Deprecatus est Isaac Dominum, pro uxore sua, eo quod esset sterilis: qui exaudiuit eum, & dedit conceptum Rebeccæ: Sed collidebantur in utero eius parvuli; quæ ait: *Si sic mihi futurum erat, quid necesse fuit concipere?* Perrexit ergo, ut consulere Domum. Qui respondens ait: *Dua gentes sunt in utero tuo: & duo populi ex ventre tuo dividentur, &c.* Duo igitur hi pueri, Iacob & Esau, in utero matris, collidebantur, aut, ut S. Hieronymus legit, calcitabantur, vel, ut Symmachus vertit, collutabantur, cum hand exiguo matris cruciatu, dum uterque gestus, prior exire, ut primogenitus esset. Quæ parvolorum lucta, non vi naturæ, sed Dei mutu facta est, in præsagium conceptionis, pro primogenitura, inter Esau & Iacob, futuræ. Vbi Rupertus, more suo, eleganter ait: *Vetusque habitus ostendit, quis intus fuerit princeps duelli, videlicet Esau, collisus à Iacob, quasi fugere videtur, usq; manus tenens pedem in sequentis, ac terga denicta pulsantis schema perfert;* additque allegoricè, hac lucta Iacob & Esau, Christianorum

I.
Sueton. in
Cæs.

Gen. 3. 16.

Gen. 25. 21.

norum

Q q q 2